

„Moje soukromí! Nekoukat, nešťourat!“

Soukromí - pomyslné území v naší mysli, které si střežíme a málokdy do něj někoho pustíme. Je plné našich tajemství, přání a snů, o kterých nikdo neví. Soukromí je velmi důležité, ale v dnešní době také velmi zranitelné a otevřené. Mluvím třeba o různých seznamovacích agenturách na internetu, kam lidé o sobě napíší téměř vše. Ale kdo ví, jaký člověk se tam podívá? Jestli náhodou nezneužije nějakou fotografii nebo osobní údaj z profilu? Avšak taková je už dnešní doba. Otevřená, nesoukromá, nelidská a hlavně bolestivá. Co bych já, jako 14-ti letá dívka, mohla dělat za předpokladu, že bych vlastnila takovýto profil, proti tomu, aby se na něj nepodíval nějaký deviant? Téměř nic. Jsem proti tomu bezmocná a to se mi nelíbí. Vlastně něco by tu bylo. Neotevírat své soukromí celému světu, jak to dělá spousta lidí. Soukromí by se mělo respektovat a nebrat na lehkou váhu. Očekávám, že pokud já budu respektovat soukromí druhých, měli by oni respektovat soukromí mé. Jestliže jim budu důvěřovat, možná se i oni dostanou blíže k mému nitru. Ale jestliže jim nedůvěřuji, proč bych se jim měla více „otevírat“. Aby to probírali na nějakém veřejném místě s lidmi, které ani neznám? Děkuji, nechci! Problém je ale v tom, že i když si soukromí bedlivě střežíme, někdo nás stejně vždy vidí. Mluvím například o bezpečnostních kamerách všude kolem nás, internetu, mobilních telefonech a mnoha dalších věcech, které mají „ulehčit“ život lidí. Ano, bezpečnostní kamery mohou pomoci policii při pátrání po zlodějích aut, dopadení pachatelů vražd a objasnění dalších trestních činů. Ale proč musí být téměř až v kabinkách na WC? To je už skoro omezování osobní svobody, jak by řeklo mnoho právníků. Odposlouchávání mobilních telefonů je další velká kapitola. Ono může odhalit různé atentáty a podobně, ale co my, obyčejní lidé. Co naše soukromí? To není snad důležité? Pro někoho možná ne, ale pro mne je velmi důležité. Je to kus mě samotné a já se nenechám takhle omezovat. Proto si myslím, že by se mělo více tajit, co si lidé myslí a nesvěřovat se každému, koho potkám. Mít vlastní hlavu a žít vlastní život a nesnažit se být jen ovce ze stáda.

Šárka Květoňová
14 let
ZŠ a MŠ Bělčice
J. Kučery 69
387 43 Bělčice